

Вибрані поезії

Автор:

Микола Хвильовий

Вибрані поезії

Хвильовий Микола

Микола Хвильовий

Вибрані поезії

ЗЕЛЕНА ТУГА

I

Напередодні злив

сумніву голубого

на кучері весни

я голову

кладу.

Хто не погас на зоряну дорогу,

а каравели дум

в пустелю не веде?

Ах, пам'ятаю я
— повстання на Україні,
заграви, дзвін пожеж
— на барикади, — крик,
тривожні ночі, степ,
такий, як ночі, синій,
і армії на Крим.

Та все це промайнуло,
і поклик
не сурмить.

І чую я, як десь скиглить минуле:
— Амінь!

І чую я... а серце стогне в тузі,
ах, що цей, що цей сум?

Це спогадів мара...

Я бачив, як лосунь
підстрелений у лузі
весною умирає...

Я знаю його біль!

Напередодні злив
сумніву голубого
я б з місяцем пішов
в заулки сірих хмар,

де на мільйони гін
заблакитнів горохом
і снить Волосожар.

Але та путь далека...

І завжди я в журбі
похмурий на путях,
а навкруги мене —
кублиться-б'ється мряка
і шмаття від життя.

Але та путь далека...

І темна-темна ніч,
і спогад, як лелека
в забутому маєткові
самотній заблукавсь.

II

Секунди, дні і роки,
а з ними і віки
у вічі вічності глибокі
здивились.

Скоро прийде квітень.

Зелений кінь

в імлі рожевій забасує,
і золоті коштовні вила
положе сонце на стіжки.

Що ж я?

Я тихий, як озерна заводь.

І на журби моєї танки
скоро буря не підведе руки...

...Із персі свій огонь

— о люба, о коханко!

у мозок

кинь!

III

На Сумській

запаштетився

гул.

На Московській

регіт.

А край міста

стогін,

і я, колишній регент[1 - Регент (від латин. — керуючий) — наставник духовного хору, його диригент.],

стою без дороги.

І знаю я тепер,
— о Валер'яне, о Михайле! —
чого зажурні ви
напередодні квітня —
дороги зацвіли
і в туманах зів'яли,
як стоси листя восени
досвітні.

І не присняться мені
оті пахучі ночі,
криваві і святі,
орлині, як орли.
А може... може, так —
розірвана на клоччя
майбутнього мета?

І бачу я —
конають і вагранки
на степових полотнах гін.
...Із персі свій огонь
— о люба, о коханко! —
у мозок
кинь!

IV

Моя люба любовнице!

Підійми моєї творчості дух,

положи у мої груди сонце

заголи свої перса на мить!

Слухай —

шумує!

Слухай —

гримить!

Повінь прорвала греблю

біля млина.

Цілуй скаженіше!

На божевілля!

(На божевілля!)...

...За шелюгою

в заснулий вечір

пливе весна.

За нею вітер,

за нею гуси —

увесь вирій.

Коханко люба!

У тьмяній тузі

умру!

Моя люба любовнице!

Підійми моє творчості дух,
положи у мої груди сонце,
заголи свої перса на мить!

КАТЕРИНКА

За вікном зелена.

Зелена? Дивно!

Падають, падають

Крашенки з неба,

З неба голубого

в сонячний день

катеринка грає,

грає-виграє...

а розпука вулична

— де?

А далеко потяги і гудки,

а на думці качка в осоці,

я підстрелив качку в осоці,

каченята плакали в осоці.

А медова молодість

одійшла

за темні обрії в тумани.

...Почекай-но, що це з димарем?

Кінець ознакомительного фрагмента.

notes

Примітки

1

Регент (від латин. — керуючий) — наставник духовного хору, його диригент.

Купити: https://tellnovel.com/ru/hvil-oviy_mikola/vibran-poez

Текст предоставлен ООО «ИТ»

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию: [Купити](#)